

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 103.

Ellevte Session.

33te Møde.

Lørdagen den 28de Januar.

(Fortsat.)

Winther: Jeg troer, Uregelmæssigheden ligger heri, at man har antaget, at Universitetets Normalreglement havde fundet en Bekræftelse i den første Finantslov, som blev givet af Rigsdagen. Det forekommer mig imidlertid, at det hele Spørgsmaal trænger til en grundig Overveielse, men jeg troer, at vi af de Hensyn, som ere blevne fremhævede af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amts 2den Valgkreds (Tscherning), maae opsætte dette til et kommende Aar. Jeg kan ingenlunde være af den Mening, at der her kan siges at være en klar Sag forhaanden; jeg troer, at der her er Tvivl tilstede, som maae løses, og at dette bør skee, naar Finantsloven næste Gang bliver behandlet her i Thinget.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal blot tillade mig at oplyse, at det Beløb, hvis Anvendelse der her er Tale om, skrives sig fra Universitetets Normalreglement af 1844. Der er ved kongl. Resolution stillet til Disposition et aarligt Beløb, om jeg huffer ret, af 8000 Rbd. (Winther: Ja), som skalde være til Anvendelse i exceptionelle Tilfælde, til Lønninger for extraordinaire Forelesninger, til Reiseunderstøttelser og andre Detslignende af forskjellig Art; Sagen har været ordnet saaledes, at Beløbene paa Forslag af Confistorium og Billigelse af Ministeriet ere indstillede

til kongl. Approbation, hvorefter de ere anvendte. Det ligger formeentlig ogsaa i selve Betydningen af dette Fond — det hedder nemlig: det disponible Fond — at det maa have en friere Anvendelse, og at det efter sin oprindelige Bestemmelse ikke vel kan inddrages under Rigsdagen. Det er nemlig nødvendigt, undertiden at tage Disposition over Summen ikke alene for et enkelt, men for flere Aar, idet der undertiden maa engageres Profesorer til at holde Forelesninger, som ifølge deres Natur maae udstrækkes over et længere Tidsrum end et Aar, og som Følge deraf maa man ogsaa have en kongl. Resolution for, at den attraaede Sum kan udstrækkes over et saadant Tidsrum; naturligviis forudsætter man da, at der til den givne Tid er til Disposition den Sum, som man ønsker at disponere over. Denne Fremgangsmaade er fulgt igjennem en Række af Aar, uden at der fra Statens Side er gjort nogen Indsigelse imod den; tværtimod er den ved flere Finantslove udtrykkelig bleven stadfæstet med herhenhørende Bestemmelser, ligesom ogsaa den opstillede Sum i forskjellige Finantslove er bleven forhøjet, saa at den fra at være 8000 Rbd. for Diebliffet er, saavidt jeg huffer, 14,000 Rbd. At der skalde være noget særdeles Uregelmæssigt i dette Forhold, kan jeg ikke indrømme; thi naar Anvendelsen af Summen, som saaledes er stillet til Disposition, er bestemt ved kongl. Resolution paa en Tid, da det nuværende Forhold ikke var indtraadt, saa maa jo en saadan Resolution have samme Betydning som en Lov, og vil altsaa kun kunne forandres ved en Lov, som ophæver det bestaaende Forhold.